

Arrest

nr. 203 927 van 17 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 maart 2018.

Gelet op de beschikking van 20 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidige derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 178 533 van 28 november 2016 omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden afkomst uit het district Dahne Ghori, provincie Baghlan.

In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 mei 2017 een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekers beroep tegen die beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. X van 22 augustus 2017.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidige derde asielaanvraag volhardt in zijn beweerde verblijf in Afghanistan en in de problemen die hij aldaar zou hebben gekend.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en de volgende documenten neer: drie foto's, een Belgische verblijfskaart van een "dorpsgenoot" en een begeleidende brief van zijn advocaat.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweringen inzake zijn verblijf in Afghanistan en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te

worden besloten dat verzoeker niet aantoont in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij komt immers niet verder dan beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker betwist en bekritiseert thans in zijn verzoekschrift zeer algemeen, doch ontkracht, noch weerlegt de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond wordt vastgesteld: "De begeleidende brief van uw advocaat Matthieu Lecompte verwijst slechts naar de documenten die u in het kader van uw derde aanvraag voorlegt en tot doel hebben uw eerder ongeloofwaardig bevonden herkomst uit het dorp Akorkhel te bewijzen. Zo haalt uw advocaat, net zoals u, aan dat u toevallig een dorpsgenoot bent tegengekomen in België die over foto's beschikt van jullie beiden in Afghanistan. Gezien deze dorpsgenoot wel een subsidiair beschermingsstatuut verkregen heeft in België, meent uw advocaat dat er gezien de foto's geen twijfel kan bestaan over uw recente herkomst uit het district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan. Het CGVS deelt deze mening echter niet. Zo valt uit de drie foto's die u voorlegt onmogelijk af te leiden in welke context of op welke plaats deze genomen werden. Eén van de drie foto's is genomen bij een beek of kleine rivier, maar een dergelijke locatie is ook buiten uw beweerde regio van herkomst te vinden. De twee andere foto's zijn genomen in een kamer. Uit deze foto's valt eveneens niet af te leiden of zij in het district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan genomen werden, dan wel elders in Afghanistan of een ander land. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat drie foto's waarop u zou zijn afgebeeld met iemand die afkomstig is uit het district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan, geenszins aantonen dat u zelf recent afkomstig bent uit deze regio. Wat betreft de verblijfskaart van de man vanop de foto's die u neerlegt dient gezegd dat ook dit niet aantoont dat u zelf afkomstig bent uit Baghlan." Het door verzoeker louter tegenspreken van die vaststellingen en volharden in de bewijswaarde van de neergelegde stukken, vormt geen dienstig verweer en is geenszins van aard voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

In weerwil van verzoekers algemene verzuchtingen, vormen de door hem in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde foto's waarop hij samen met een jeugdvriend -welke volgens verzoeker hier in België subsidiaire bescherming zou hebben gekregen omwille van zijn afkomst- wordt afgebeeld, dit ergens (ter wereld) in een kamer en op een grasperkje voor een beekje, locaties die zoals de commissaris-generaal pertinent en terecht opmerkt ook buiten zijn beweerde regio van herkomst en eigenlijk quasi overal ter wereld, en in alle werelddelen te vinden zijn, geenszins een begin van bewijs van zijn voorgehouden herkomst uit het district Dahne Ghorri in de Afghaanse provincie Baghlan.

Verder wijst de Raad erop dat hij, net zoals bij de vorige asielaanvragen, niet aan verzoekers Afghaanse nationaliteit twijfelt. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij (recent) afkomstig is uit het district Dahne Ghorri in de Afghaanse provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december

2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 14 maart 2018, stelt verzoekende partij dat zij tijdens een interview de nodige toelichting had kunnen geven over de verklaring die zij heeft neergelegd en de foto's die aantonen dat zij samen is opgegroeid met een persoon die de subsidiaire bescherming heeft gekregen. Verzoekende partij bevestigt dat aan haar afkomst uit Afghanistan niet wordt getwijfeld, maar wel aan haar recent verblijf.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er vanuit ging dat verzoekende partij haar Afghaanse afkomst niet had aangetoond. Zo leest men in de bestreden beslissing o.a. dat *“Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt over de Afghaanse nationaliteit te beschikken”* en dat *“Daar werd vastgesteld dat u niet de Afghaanse nationaliteit heeft, is het CGVS van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan”*.

Dit klopt echter niet, zoals blijkt uit het met gezag van gewijsde beklede arrest van de Raad nr. X van 28 november 2016 in het kader van verzoekende partij haar eerste verzoek om internationale bescherming geveld. Hierin wordt onder meer het volgende vastgesteld: *“Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dahne Ghorī, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.”*

Ook in het kader van verzoekende partij haar volgend verzoek om internationale bescherming werd er bij 's Raads eveneens met gezag van gewijsde beklede arrest nr. X van 22 augustus 2017 opnieuw op gewezen dat aan verzoekende partij haar Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld, maar zij haar afkomst uit het district Dahne Ghorī in de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt.

Dit wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekende partij haar huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming niet met de nodige zorgvuldigheid heeft behandeld.

5. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Een verder en zorgvuldig onderzoek dringt zich op nu vastgesteld dient te worden dat verzoekende partij wel degelijk de Afghaanse nationaliteit heeft en stukken heeft ingediend die zouden kunnen aantonen dat zij afkomstig is uit Baghlan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS